

Sefer Vayikra / from Sinai to Sanctuary to Society/ shiur #5
The word "torah" in Sefer Vayikra (chapters 6 & 7)
The connection between "torot" & Matan Torah

Source sheet for shiur by Menachem Leibtag,

INTRODUCTION

In last week's shiur, we discussed the "chatat/olah" combo, showing how chapter 8 introduces a unit that continues thru chapter 16.

In today's class we return to chapter 6 & 7, to explain why we skipped that unit, and how it will help us understand the confusing chronology of Sefer Vayikra, as well as the deeper meaning of the word "torah" in the rest of the Bible.

SEFER VAYIKRA - BASIC OUTLINE & Flow of Topic

I. Man 'can' come close to God

1->3 - Voluntary offerings ["nedava"]

4->5 - Mandatory offerings ["chova"]

6->7 - How to bring the offerings ["torot" - for the kohanim]

II. The story of the dedication of the Mishkan /

8 ->10 The 7 days of the 'miluim' / 8th day / & Tragedy

III. When man 'cannot' come close to God [temporarily]

11-15 "tumah" / How you contract it & how to get rid of it

16 - Entering the Holy of Holies - When/ How / Who

17 - Respect of the Temple

===== PART II

IV. "kedusha" of Man

18->20 - Act according to your holiness / do's & don'ts

21->22 - Special laws for the "kohanim"

V. "kedusha" in the realm of time

23 - The "moadim" - holidays/ when Am Yisrael meets God

24 - daily & weekly symbols / + special story

VI. "kedusha" in the realm of space

25- "shmitta" & the Land of Israel

26 - Blessings & Curses - on the Covenant

VII. 27 - Epilogue - Man offering 'himself' to God ["erchin"]

I. Identifying the unit – chapter 6 & 7

ויקרא פרק ו

א וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. ב צוֹ אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-בָּנָיו לֵאמֹר, **זאת תֹּרַת הָעֵלָה**: הוּא הָעֵלָה

על מוקדה על-המזבח כל-הלילה, עד-הבקר, ואש המזבח, תוקד בו. ג ולבש תהיה מדו בד, ומכנסי-בד ילבש על-בשרו, והרים את-הדשן אשר תאכל האש את-העלה, על-המזבח; ושמו, אצל המזבח. ד ופשוט, את-בגדיו, ולבש, בגדים אחרים; והוציא את-הדשן אל-מחוץ למחנה, אל-מקום טהור. ה והאש על-המזבח תוקד-בו לא תכבה, ובער עליה תהיה הכהן עצים בבקר בבקר; וערד עליה העלה, והקטיר עליה חלב השלמים. ו אש, תמיד תוקד על-המזבח--לא תכבה. {ס}

ז וזאת תֹּרַת, המִנְחָה: הקרב אתה בני-אהרן לפני יְהוָה, אל-פני המזבח. ח והרים ממנו בקמצו, מסלת המנחה ומשמנה, ואת כל-

הלבנה, אשר על-המנחה; והקטיר המזבח, ריח ניחח אֲזִכָּרְתָהּ--לַיהוָה. ט והנותרת ממנה, יאכלו אהרן ובניו; מצות תאכל במקום קדש, בחצר אהל-מועד יאכלוה. י לא תאפה חמץ, חלקם נתתי אתה מאשי; קדש קדשים הוא, כחטאת וכאָשֶׁם. יא כל-זָכָר בְּבְנֵי אַהֲרֹן, יאֲכַלְנָה--חֶק-עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם, מאשי יְהוָה; כל אֲשֶׁר-יָגַע בָּהֶם, יִקְדָּשׁ. {פ}

יב וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. יג **זֶה קָרְבַּן אַהֲרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר-יִקְרִיבוּ לַיהוָה, בַּיּוֹם הַמָּשָׁח אֹתוֹ--**עֲשִׂיתָ הָאֵפָה סֶלֶת מִנְחָה, תמיד: מחציתה בבקר, ומחציתה בערב. יד על-מחבת, בשמן תעשה--מִרְבֶּכֶת תְּבִיאָנָה; תִּפְנִי מִנַּחַת פִּתִּים, תִּקְרִיב רֵיח-נִיחֹחַ לַיהוָה. טו והכהן המשיח תִּתֵּנוּ מִבָּנָיו, יַעֲשֶׂה אֹתָהּ; חֶק-עוֹלָם, לַיהוָה כָּלִיל תִּקְטֹר. טז וכל-מִנַּחַת כֹּהֵן כָּלִיל תִּהְיֶה, לֹא תֵאָכֵל. {פ}

יז וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. יח דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו לֵאמֹר, **זאת תֹּרַת הַחֲטָאֹת:** במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת, לפני

יְהוָה--קֹדֶשׁ קִדְשִׁים, הוּא. יט תהיה המחטאת, יאכלנה; במקום קדש תאכל, בחצר אהל מועד. כ כל אֲשֶׁר-יָגַע בְּבִשְׂרָה, יִקְדָּשׁ; וְאֲשֶׁר יִזָּה מִדָּמָה, על-הבגד--אֲשֶׁר יִזָּה עָלָיו, תִּכְסֹב בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ. כא וכל-חֶרֶשׁ אֲשֶׁר תִּבְשֹׁל-בוֹ, יִשְׁבֹּר; וְאִם-בְּכָלִי נִחֲשֶׁת בִּשְׂלָה, וּמִרְקָא וְשֹׁטֵף בְּמִים. כב כל-זָכָר בְּכֹהֲנִים, יֵאָכֵל אֹתָהּ; קֹדֶשׁ קִדְשִׁים, הוּא. כג וכל-חטאת אשר יובא מִדָּמָה אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד, לִכְפֹּר בַּקֹּדֶשׁ--לֹא תֵאָכֵל; בָּאֵשׁ, תִּשְׂרֹף. {פ}

ויקרא פרק ז

א וזאת תֹּרַת, האָשֶׁם: קֹדֶשׁ קִדְשִׁים, הוּא ב. במקום, אשר ישחט את-העלה, ישחטו, את-האָשֶׁם; ואת-דְּמוֹ

יִזְרֹק על-המזבח, סביב. ג ואת כל-חֲלָבוֹ, יִקְרִיב מִמֶּנּוּ--אֵת, הָאֵלֶּיָּה, וְאֵת-הַחֲלֵב, הַמִּכֶּסֶה אֶת-הַקֶּרֶב. ד ואת, שְׁתֵּי הַכִּלִּית, וְאֵת-הַחֲלֵב אֲשֶׁר עָלֶיהֶן, אֲשֶׁר על-הַכִּסְלִים; וְאֵת-הִיתָרָתָהּ, על-הַכֶּבֶד, על-הַכִּלִּית, יִסְרְנָה. ה והקטיר אתם תהיה המִנְחָה, אֲשֶׁה לַיהוָה; אָשֶׁם, הוּא. ו כל-זָכָר בְּכֹהֲנִים, יֵאָכְלוּ; בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ יֵאָכֵל, קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא. ז כחטאת--תֹּרַת אֶחָת, לָהֶם; תִּהְיֶה אֲשֶׁר יִכְפֹּר-בוֹ, לוֹ יִהְיֶה. ח והכהן--הַמִּקְרִיב, אֶת-עֹלֹת אִישׁ: עֹד הָעֵלָה אֲשֶׁר הִקְרִיב, לִכְהֵן לוֹ יִהְיֶה. ט וכל-מִנְחָה, אֲשֶׁר תֵּאָפֶה בַּתֹּנֹר, וְכָל-נִעְשָׂה בַּמִּרְחָשׁ, וְעַל-מִחְבַּת--לִכְהֵן הַמִּקְרִיב אֹתָהּ, לוֹ תִּהְיֶה. י וכל-מִנְחָה כִּלְוָה--בִּשְׁמֶן, וְחֹרֶבֶה--לְכָל-בְּנֵי אַהֲרֹן תִּהְיֶה, אִישׁ כְּאֻחִיו. {פ}

יא **וזאת תֹּרַת, זֶבַח הַשְּׁלָמִים, אֲשֶׁר יִקְרִיב, לַיהוָה.** יב **אִם על-תֹּדָה,** יִקְרִיבוּ--וְהִקְרִיב על-

זֶבַח הַתֹּדָה חֲלוֹת מִצּוֹת כִּלְוָה בִּשְׁמֶן, וְרִקְיָי מִצּוֹת מִשְׁחִים בִּשְׁמֶן; וְסֹלֶת מִרְבֶּכֶת, חֲלוֹת כִּלְוָה בִּשְׁמֶן. יג על-חֲלוֹת לָחֶם חֲמֵץ, יִקְרִיב קֶרֶבֶנוּ, על-זֶבַח, תֹּדַת שְׁלָמִיו. יד והקריב ממנו אֶחָד מִכָּל-קֶרֶבֶנוּ, תְּרוּמָה לַיהוָה; לִכְהֵן, הַזֹּרֵק אֶת-דָּם הַשְּׁלָמִים--לוֹ יִהְיֶה. טו ובשר, זֶבַח תֹּדַת שְׁלָמִיו--בַּיּוֹם קֶרֶבֶנוּ, יֵאָכֵל: לֹא-יִזָּח מִמֶּנּוּ, עד-בקר. טז **וְאִם-נִדָּר אוֹ נִדְּבָה, זֶבַח קֶרֶבֶנוּ--**בַּיּוֹם הִקְרִיבוּ אֶת-זֶבַחוֹ, יֵאָכֵל; וּמִמִּחְרָתָהּ, וְהַנּוֹתֵר מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל. יז והנותר, מִבֶּשֶׂר הַזֶּבֶח--בַּיּוֹם,

הַשְּׁלִישִׁי, בָּאֵשׁ, יִשְׂרֹף. יח וְאִם הָאֵכָל יֵאָכֵל מִבֶּשֶׂר-זֶבַח שְׁלָמִיו בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, לֹא יִרְצָה--הַמִּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יִחַשֵׁב לוֹ, פָּגוּל יִהְיֶה; וְהִנֵּפֶשׁ הָאֵכָל מִמֶּנּוּ, עֹנָה תִּשָּׂא. יט וְהַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר-יָגַע בְּכָל-טָמָא, לֹא יֵאָכֵל--בָּאֵשׁ, יִשְׂרֹף; וְהַבֶּשֶׂר--כָּל-טָהוֹר, יֵאָכֵל בֶּשֶׂר. כ וְהִנֵּפֶשׁ אֲשֶׁר-תֹּאכֵל בֶּשֶׂר, מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה, וְטָמְאוֹ, עָלָיו--וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא, מֵעַמִּיקָהּ. כא וְנִפֶּשׁ כִּי-תִגַּע בְּכָל-טָמָא, בְּטָמְאוֹת אֲדָם אוֹ בְּבִהֶמָה טָמְאָה אוֹ בְּכָל-שֶׂקֶץ טָמָא, וְאֵכָל מִבֶּשֶׂר זֶבַח הַשְּׁלָמִים, אֲשֶׁר לַיהוָה--וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא, מֵעַמִּיקָהּ. {פ}

כב **וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. כג דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לֵאמֹר: כָּל-חֲלֵב שׁוֹר וְכֶשֶׂב, וְעִז--לֹא תֹאכְלוּ.** כד וחלב

גְּבִלָה וְחֲלֵב טְרֵפָה, יַעֲשֶׂה לְכָל-מִלְאָכָה; וְאֵכָל, לֹא תֹאכְלוּהוּ. כה כִּי, כָּל-אֵכָל חֲלֵב, מִן-הַבְּהֵמָה, אֲשֶׁר יִקְרִיב מִמֶּנָּה אֲשֶׁה לַיהוָה--וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הָאֵכָלָתָהּ, מֵעַמִּיקָהּ. כו וְכָל-דָּם לֹא תֹאכְלוּ, כָּל מוֹשֶׁבֵּתֵיכֶם, לְעוֹף, וּלְבִהֵמָה. כז כָּל-נֶפֶשׁ, אֲשֶׁר-תֹּאכֵל כָּל-דָּם--וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא, מֵעַמִּיקָהּ. כח וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. כט דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לֵאמֹר: הַמִּקְרִיב אֶת-זֶבַח שְׁלָמָיו, לַיהוָה--יָבִיא אֶת-קֶרְבָּנוֹ לַיהוָה, מִזֶּבַח שְׁלָמָיו. ל יָדָיו תְּבִיאָנָה, אֵת אֲשֵׁי יְהוָה; אֶת-הַחֲלֵב על-הַחֲזֵה, יָבִיאנּוּ--אֵת הַחֲזֵה לְהִנִּיף אֹתוֹ תִּנְּפָה, לִפְנֵי יְהוָה. לא והקטיר תהיה אֶת-הַחֲלֵב, הַמִּנְחָה; וְהִיָּה, הַחֲזֵה, לְאַהֲרֹן, וּלְבָנָיו. לב ואת שֹׁק הִיָּמִין, תִּתְּנוּ תְּרוּמָה לִכְהֵן, מִזִּבְחֵי, שְׁלָמִים. לג הַמִּקְרִיב אֶת-דָּם הַשְּׁלָמִים, וְאֶת-הַחֲלֵב--מִבְּנֵי אַהֲרֹן: לוֹ תִּתְּנֶה שֹׁק הִיָּמִין, לָמְנָה. לד כִּי אֶת-חֲזֵה הַתִּנְּפָה וְאֵת שֹׁק הַתְּרוּמָה, לִקְחֹתִי מֵאֵת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, מִזִּבְחֵי, שְׁלָמִים; וְאֵת אֹתָם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו, לְחֶק-עוֹלָם, מֵאֵת, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. לה **וזאת מִשְׁחַת אַהֲרֹן וּמִשְׁחַת בָּנָיו, מֵאֲשֵׁי יְהוָה, בַּיּוֹם הִקְרִיב אֹתָם,** לִכְהֵן לַיהוָה. לו אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָתֵת לָהֶם, בַּיּוֹם מִשְׁחָו אֹתָם, מֵאֵת, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל--חֶקֶת עוֹלָם, לְדֹרֹתָם.

לז **וזאת הַתֹּרָה, לַעֲלֹה לַמִּנְחָה, וְלַחֲטָאֹת, וְלָאָשֶׁם; וְלַמִּלּוּאִים--וּלְזֶבַח, הַשְּׁלָמִים.** לח **אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-**מֹשֶׁה, בְּהַר סִינַי: **בַּיּוֹם צִוָּהוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לְהִקְרִיב אֶת-קֶרְבָּנֵיהֶם לַיהוָה--בְּמִדְבַר סִינַי.** {פ}

II. 'Korban Consumption' / We are what we eat' [?] -

ויקרא פרק ו

א וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. ב צוֹ אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-בָּנָיו לֵאמֹר, זֹאת תֹּרַת הָעֹלָה: הוּא הָעֹלָה עַל מִזְבֵּחַ עַל-הַמִּזְבֵּחַ כָּל-הַלֵּילָה, עַד-הַבֹּקֶר, וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ, תִּקְדָּב בּוֹ. ג וְלִבֶּשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בֹד, וּמִכְנָסֵי-בֹד יִלְבֹּשׁ עַל-בָּשָׁרוֹ, וְהָרִים אֶת-הַדָּשֵׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת-הָעֹלָה, עַל-הַמִּזְבֵּחַ; וְשָׂמוּ, אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ. ד וּפֶשֶׁט, אֶת-בִּגְדָיו, וְלִבֶּשׁ, בְּגָדִים אֲחֵרִים; וְהוֹצִיא אֶת-הַדָּשֵׁן אֶל-מַחוּץ לַמִּחָנֶה, אֶל-מְקוֹם טָהוֹר. ה וְהָאֵשׁ עַל-הַמִּזְבֵּחַ תִּקְדָּב-בּוֹ לֹא תִכְבֶּה, וּבֹעַר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֲצִים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר; וְעֶרֶךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה, וְהַקְטִיר עָלֶיהָ חֲלִבֵי הַשְּׁלָמִים. ו אֵשׁ, תָּמִיד תִּקְדָּב עַל-הַמִּזְבֵּחַ--לֹא תִכְבֶּה. {ס}

ז וְזֹאת תֹּרַת, הַמִּנְחָה: הִקְרֵב אֹתָהּ בְּנֵי-אַהֲרֹן לִפְנֵי יְהוָה, אֶל-פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ. ח וְהָרִים מִמֶּנּוּ בִקְמָצוֹ, מִסֵּלֶת הַמִּנְחָה וּמִשְׁמֶנָּה, וְאֵת כָּל-הַלֵּבָנָה, אֲשֶׁר עַל-הַמִּנְחָה; וְהַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ, רֵיחַ נִיחֹחַ אֲזַכְּרָתָהּ--לִיהוָה. ט וְהַנֹּתֶרֶת מִמֶּנָּה, יֹאכְלוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו; מִצֹּת תֹּאכַל בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ, בַּחֲצֵר אֹהֶל-מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ. י לֹא תֹאפֶה חֶמֶץ, חֲלֶקֶם נִתְּתִי אֹתָהּ מֵאִשִּׁי; קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים הוּא, כַּחֲטָאֹת וְכָאָשָׁם. יא כָּל-זָכָר בְּבְנֵי אַהֲרֹן, יֹאכְלֶנָּה--חֶק-עֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם, מֵאִשִּׁי יְהוָה; כֹּל אֲשֶׁר-יֵגַע בָּהֶם, יִקְדָּשׁ. {פ}

יב וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. יג זֶה קָרְבַּן אַהֲרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר-יִקְרִיבוּ לִיהוָה, בְּיוֹם הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ--עֲשִׂיתָ הָאָפָה סֵלֶת מִנְחָה, תָּמִיד: מִחֲצִיתָהּ בַּבֹּקֶר, וּמִחֲצִיתָהּ בָּעֶרֶב. יד עַל-מִחְבַּת, בִּשְׁמֶן תַּעֲשֶׂה--מִרְבֶּכֶת תִּבְיָאָנָה; תִּפְיִנִי מִנְחַת פָּתִים, תִּקְרִיב רֵיחַ-נִיחֹחַ לִיהוָה. טו וְהַכֹּהֵן הַמִּשִּׁחַ תַּחֲתִּיו מִבָּנָיו, יַעֲשֶׂה אֹתָהּ; חֶק-עֹלָם, לִיהוָה כָּלִיל תִּקְטֹר. טז וְכָל-מִנְחַת כֹּהֵן כָּלִיל תִּהְיֶה, לֹא תֹאכַל. {פ}

יז וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. יח דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו לֵאמֹר, זֹאת תֹּרַת הַחֲטָאֹת: בְּמָקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁחַט הָעֹלָה תִשְׁחַט הַחֲטָאֹת, לִפְנֵי יְהוָה--קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים, הוּא. יט הַכֹּהֵן הַמַּחֲטֵא אֹתָהּ, יֹאכְלֶנָּה; בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ תֹּאכַל, בַּחֲצֵר אֹהֶל מוֹעֵד. כ כֹּל אֲשֶׁר-יֵגַע בַּבִּשְׂרָה, יִקְדָּשׁ; וְאֲשֶׁר יִזָּה מִדָּמָה, עַל-הַבֶּגֶד--אֲשֶׁר יִזָּה עָלֶיהָ, תִּכְבֹּס בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ. כא וְכָלִי-חֶרֶשׁ אֲשֶׁר תִּבְשַׁל-בּוֹ, יִשְׁבֹּר; וְאִם-בְּכָלִי נִחֲשֶׁת בִּשְׁלָה, וּמִרְק וְשֹׁטֵף בְּמָיִם. כב כָּל-זָכָר בַּכֹּהֲנִים, יֹאכַל אֹתָהּ; קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים, הוּא. כג וְכָל-חֲטָאֹת אֲשֶׁר יוֹבֵא מִדָּמָה אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד, לְכַפֵּר בִּקְדָּשׁ--לֹא תֹאכַל; בָּאֵשׁ, תִּשְׂרֹף. {פ}

ויקרא פרק ז

א וזאת תורת, האֲשֶׁם: קֹדֶשׁ קִדְשִׁים, הוא . ב בַּמָּקוֹם, אֲשֶׁר יִשְׁחֲטוּ אֶת-הָעֵלָה, יִשְׁחֲטוּ, אֶת-הָאֲשֶׁם; וְאֶת-דָּמּוֹ יִזְרֹק עַל-הַמִּזְבֵּחַ, סָבִיב . ג וְאֵת כָּל-חֲלָבוֹ, יִקְרִיב מִמֶּנּוּ--אֶת, הָאֵלֶּיָּה, וְאֶת-הַחֲלֵב, הַמִּכֶּסֶה אֶת-הַקָּרֶב . ד וְאֵת, שְׁתֵּי הַפָּלִיט, וְאֶת-הַחֲלֵב אֲשֶׁר עָלֶיהֶן, אֲשֶׁר עַל-הַכֶּסֶּלִים; וְאֶת-הִיתָרָתָהּ, עַל-הַכֶּבֶד, עַל-הַפָּלִיט, יִסִּירָנָה . ה וְהַקְטִיר אֹתָם הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַהּ, אֲשֶׁה לַיהוָה; אֲשֶׁם, הוא . ו כָּל-זָכָר בַּבְּהֵמָה, יֹאכֹלָנּוּ; בַּמָּקוֹם קָדוֹשׁ יֹאכֹל, קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוא . ז בַּחֲטָאתָהּ, בָּאֲשֶׁם--תֹּדֶה אֶחָת, לָהֶם; הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִכְפֹּר בּוֹ, לוֹ יִהְיֶה . ח וְהַכֹּהֵן--הַמִּקְרִיב, אֶת-עֹלֹת אִישׁ: עֹזר הָעֵלָה אֲשֶׁר הַקָּרִיב, לַכֹּהֵן לוֹ יִהְיֶה . ט וְכָל-מִנְחָה, אֲשֶׁר תֹּאמַר בַּתְּנוּרָה, וְכָל-נִעְשָׂה בַּמִּרְחֶשֶׁת, וְעַל-מִחְבַּת--לַכֹּהֵן הַמִּקְרִיב אֹתָהּ, לוֹ תִּהְיֶה . י וְכָל-מִנְחָה בְּלוּלָה-בְּשֶׁמֶן, וְחִרְבָּה--לְכָל-בְּנֵי אֶהֱרֹן תִּהְיֶה, אִישׁ בְּאֹחֲיוֹ . {פ}

יא וזאת תורת, זֶבַח הַשְּׁלָמִים, אֲשֶׁר יִקְרִיב, לַיהוָה .

יב אִם עַל-תֹּדֶה, יִקְרִיבֶנּוּ--וְהַקָּרִיב עַל-זֶבַח הַתֹּדֶה חֲלוֹת מִצֹּחַ בְּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן, וּרְקִיקֵי מִצֹּחַ מִשְׁחִים בְּשֶׁמֶן; וְסֹלֶת מִרְבֶּכֶת, חֲלוֹת בְּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן . יג עַל-חֲלוֹת לֶחֶם חֲמֵץ, יִקְרִיב קֶרֶבֶנוּ, עַל-זֶבַח, תֹּדֶה שְׁלָמִיו . יד וְהַקָּרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל-קֶרֶבֶן, תְּרוּמָה לַיהוָה; לַכֹּהֵן, הַזֹּרֵק אֶת-דָּם הַשְּׁלָמִים--לוֹ יִהְיֶה . טו וּבִשְׂרָ, זֶבַח תֹּדֶה שְׁלָמִיו--בְּיוֹם קֶרֶבֶנוּ, יֹאכֹל: לֹא-יָנִיחַ מִמֶּנּוּ, עַד-בֹּקֶר .

טז וְאִם-נֶגְדֵר אוֹ נִדְבָּה, זֶבַח קֶרֶבֶנוּ--בְּיוֹם הַקָּרִיבוֹ אֶת-זִבְחוֹ, יֹאכֹל; וּמִמִּחְרָת, וְהַנּוֹתֵר מִמֶּנּוּ יֹאכֹל . יז וְהַנּוֹתֵר, מִבִּשְׂרָ הַזֶּבֶח--בְּיוֹם, הַשְּׁלִישִׁי, בָּאֵשׁ, יִשָּׂרֶף . יח וְאִם הָאֹכֵל יֹאכֹל מִבִּשְׂרָ-זֶבַח שְׁלָמִיו בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי, לֹא יִרְצֶה--הַמִּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יִחָשֵׁב לוֹ, פָּגוּל יִהְיֶה; וְהַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת מִמֶּנּוּ, עֲוֹנָה תִּשָּׂא . יט וְהַבִּשְׂרָ אֲשֶׁר-יִגַּע בְּכָל-טֵמֵא, לֹא יֹאכֹל--בָּאֵשׁ, יִשָּׂרֶף; וְהַבִּשְׂרָ--כָּל-טָהוֹר, יֹאכֹל בִּשְׂרָ . כ וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר-תֹּאכֹל בִּשְׂרָ, מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה, וְטִמְאַתּוֹ, עָלִיו--וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא, מֵעַמּוּיָהּ . כא וְנֶפֶשׁ כִּי-תִגַּע בְּכָל-טֵמֵא, בְּטִמְאַת אָדָם אוֹ בַּבְּהֵמָה טִמְאָה אוֹ בְּכָל-שִׂקְץ טֵמֵא, וְאֹכֹל מִבִּשְׂרָ-זֶבַח הַשְּׁלָמִים, אֲשֶׁר לַיהוָה--וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא, מֵעַמּוּיָהּ . {פ}

כב וַיִּדְבֹּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר . כג דִּבֶּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לֵאמֹר: כָּל-חֲלָב שׁוֹר וְכֶשֶׂב, וְעִז--לֹא תֹאכְלוּ . כד וְחֲלָב גְּבִלָה וְחֲלָב טִרְפָּה, יַעֲשֶׂה לְכָל-מִלְאָכָה; וְאֹכֹל, לֹא תֹאכְלֶהוּ . כה כִּי, כָּל-אֹכֹל חֲלָב, מִן-הַבְּהֵמָה, אֲשֶׁר יִקְרִיב מִמֶּנָּה אֲשֶׁה לַיהוָה--וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת, מֵעַמּוּיָהּ . כו וְכָל-דָּם לֹא תֹאכְלוּ, בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם, לְעוֹף, וּלְבִהֶמָּה . כז כָּל-נֶפֶשׁ, אֲשֶׁר-תֹּאכֹל כָּל-דָּם--וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא, מֵעַמּוּיָהּ...

III. The summary line – is something 'missing'?

לָהּ זֹאת מִשְׁחַת אֶהָרֹן וּמִשְׁחַת בָּנָיו, מֵאֲשֵׁי יְהוָה,
בְּיוֹם הַקָּרִיב אֹתָם, לְכַהֵן לַיהוָה.

35 This is the consecrated portion of Aaron, and the consecrated portion of his sons, out of the offerings of the LORD made by fire, in the day when they were presented to minister unto the LORD in the priest's office;

לֹא אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָתֵת לָהֶם, בְּיוֹם מִשְׁחוֹ אֹתָם,
מֵאֵת, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל--חֻקַּת עוֹלָם, לְדֹרֹתָם.

36 which the LORD commanded to be given them of the children of Israel, in the day that they were anointed. It is a due for ever throughout their generations.

לֹא זֹאת הַתּוֹרָה, לַעֲלֹה לַמִּנְחָה, וְלַחֻטָּאת,
וְלָאֲשָׁם; וְלַמִּלּוּאִים--וּלְזִבְחֵי הַשְּׁלָמִים.

37 This is the law of the burnt-offering, of the meal-offering, and of the sin-offering, and of the guilt-offering, and of the consecration-offering, and of the sacrifice of peace-offerings;

לֹחַ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה, בְּהַר סִינַי:
בְּיוֹם צִוּתוֹ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לְהַקְרִיב אֶת-
קִרְבָּנֵיהֶם לַיהוָה--בְּמִדְבַּר סִינַי. {פ}

38 which the LORD commanded Moses in mount Sinai, in the day that he commanded the children of Israel to present their offerings unto the LORD, in the wilderness of Sinai. {

The 'concluding line' of Sefer Vayikra in Chapter 26:

מִן אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים, וְהַתּוֹרוֹת,
אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה, בֵּינוֹ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל--
בְּהַר סִינַי, בְּיַד-מֹשֶׁה. {פ}

46 These are the statutes and ordinances and laws, which the LORD made between Him and the children of Israel in mount Sinai by the hand of Moses.

What are we summarizing?

See introduction to 'part II' in chapter 18

וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. ב. דִּבֶּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם. ג. כַּמַּעֲשֶׂה אֶרֶץ-מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִשְׁבַּתֶּם-בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וְכַמַּעֲשֶׂה אֶרֶץ-כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי
מְבִיא אֲתָכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ וּבְחַקְתִּיהֶם לֹא תִלְכוּ. ד. אֶת-מִשְׁפָּטֵי תַעֲשׂוּ וְאֶת-חֻקְתִּי
תִּשְׁמְרוּ לִלְכֹּת בָּהֶם. אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. ה. וְשִׁמְרַתֶּם אֶת-חֻקְתִּי וְאֶת-
מִשְׁפָּטֵי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֲתָם הָאָדָם וְחֵי בָהֶם אֲנִי יְהוָה.

The meaning of the word 'torah' in the TORAH

Source sheet for shiur by Menachem Leibtag

A. Shmot chapter 12 - Moshe ascends for 'forty days'

יב וַיֹּאמֶר ה' אֶל-מֹשֶׁה, עֲלֵה אֵלַי הַהָרָה--וְהִיִּיחָה-שָׁם;
וְאֶתַּנָּה לְךָ אֶת-לַחַת הָאֲבֹנִים, וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה, אֲשֶׁר
כָּתַבְתִּי, לְהוֹרֹתָם.

12 Hashem said unto Moses: 'Come up to Me into the mount and be there; and I will give thee the tables of stone, and the law & the commandment, which I have written, to instruct them.'

The famous mishna in Pirkei Avot:

פרק א א משה קיבל תורה מסיני, ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים, וזקנים לנביאים, ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה.

B. The word 'torah' - once in Breishit - general or specific?

כונה עקב, אשר-שמע אברהם בקלי; וישמר, משמרת, מצותי, חקותי ותורתי

C. A 'procedural law' in Shmot, Vayikra & Bamidbar - :

Re: how to offer the Pascal sacrifice

שמות יב, מט... תורה אחת, יהיה לאזרח, ולגר, הגר בתוככם.

Re: how to offer the different types of sacrifices

ויקרא ו,ב... צו את-אהרן ואת-בניו לאמר, זאת תורת העלה...

ז,לז זאת התורה, לעלה למנחה, ולחטאת, ולאשם; ולמלוואים--ולזבח, השלמים.

יד,ב זאת תהיה תורת המצורע, ביום טהרתו: והובא, אל-הכהן...

במדבר ה,כט זאת תורת, הקנאת... ועשה לה הכהן, את כל-התורה הזאת.

.... ו,כא זאת תורת הנזיר, אשר יזר, קרבנו לה'...

D. Moshe descends from Mt. Sinai after last 40 days:

שמות פרק ל"ד: כט ויהי, ברדת משה מהר סיני, ושני לחת העדת ביד-משה, ברדתו מן-ההר... לא ויקרא אלהם משה, וישבו אליו אהרן וכל-הנשאים בעדה; וידבר משה, אלהם. לב ואחרי-

כן נגשו, כל-בני ישראל ויצוים--את כל-אשר דבר ה' אתו, בהר סיני.

Chizkuni on Shmot 34:32 Moshe commanded the people everything that God commanded him on Har

Sinai: i.e. - All the Commandments that were told to him [by God] during the first forty days, and the last forty days. [Also] all the mitzvot were given [to Moshe] between the month of Nisan when Bnei Yisrael first left Egypt - until the 20th of Iyar in the second year [i.e. when they left Har Sinai - see Bamidbar 10:11] - However - the Torah was given [to Moshe] in individual scrolls - for whenever Moshe would hear a commandment from God, he would record it in a separate scroll - then [forty years later] when it was time for him to die - he organized the Sefer Torah - and set its "parshiot" - based on the fitting juxtapositions - as our Rabbis have expounded.

E. The word 'torah' relating to Moshe's speech in Devarim

Introduction to main speech of Sefer Devarim (chapter 5->26) at end of chapter 4 (4:44-5)

מד וזאת, התורה, אשר-שם משה, לפני בני ישראל. מה אלה, העדות, והחקים, והמשפטים--אשר דבר משה אל-בני ישראל, בצאתם ממצרים...

F. the covenant at Sinai -to become a 'nation' representing God (Shmot 19:5-6)

ה ועתה, אם-שמעו תשמעו בקלי, ושמרתם, את-בריתי-- והייתם לי סגלה מכל-העמים, כי-לי כל-הארץ.

5 Now therefore, if ye will hearken unto My voice indeed, and keep My covenant, then ye shall be Mine own treasure from among all peoples; for all the earth is Mine;

ו ואתם תהיו-לי ממלכת כהנים, וגוי קדוש: אלה, הדברים, אשר תדבר, אל-בני ישראל.

6 and ye shall be unto Me a kingdom of priests, and a holy nation. These are the words which thou shalt speak unto the children of Israel.'

G. This main speech of Sefer Devarim begins in 5:1 - with:

א ויקרא משה, אל-כל-ישראל, ויאמר אלהם: שמע ישראל את-החקים ואת-המשפטים, אשר אנכי דבר באזניכם היום; ולמדתם אתם, ושמרתם לעשתם. ה' אלהינו, כרת עמנו ברית-בחורב...

[Followed by some twenty chapters of mitzvot and rebuke,

And concludes in chapter 26 with:

טז - יט היום הזה, ה' אלהיך מצוה לעשות את-החקים האלה ואת-המשפטים; ושמרת ועשית אותם, בכל-לבבך ובכל-נפשך. את-ה' האמרת היום:- להיות לך לאלהים - וללכת בדרכיו - ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטי ו לשמע בקלו.

וה' האמירך היום, להיות לו לעם סגלה, כאשר דבר-לך; ולשמר, כל-מצותיו. ולתתך עליו, על כל-הגוים אשר עשה, לתהלה, ולשם ולתפארת; ולהיתך עם-קדש לה' אלהיך, כאשר דבר.

See the conclusion of the speech (27:1-8) -torah refers to these laws

ביום אשר תעברו את-הירדן... והקמת לך אבנים גדלות, ושידת אתם בשיד. ג וכתבת עליהן, את-כל-דברי התורה הזאת--בעברך- למען אשר תבא... ח וכתבת על-האבנים, את-כל-דברי התורה הזאת--באר היטב.

To be read every seven years at Hakhel:

יב הקהל את-העם, האנשים והנשים והטף, וגרך, אשר בשעריך- למען ישמעו ולמען ילמדו, ויראו את-ה' אלהיכם, ושמרו לעשות, את-כל-דברי התורה הזאת

Discuss - the purpose of the Sinai covenant (see Shmot 19:5-6) & the procedure for how to accomplish that goal.